

Prædiken til Fastelavn

Luk. 18, 31-43

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Jesus tog de tolv til side og sagde til dem: »Se, vi går op til Jerusalem, og alt det, som er skrevet ved profeterne om Menneskesønnen, skal opfyldes: Han skal overgives til hedningerne, og de skal håne ham, mishandle ham og spytte på ham; de skal piske ham og slå ham ihjel, og på den tredje dag skal han opstå.« Men de fattede ikke noget af dette; det var skjulte ord for dem, og de forstod ikke det, som blev sagt. Da Jesus nærmede sig Jeriko, sad der en blind mand ved vejen og tiggede. Han hørte, at en skare kom forbi, og spurgte, hvad der var på færde. De fortalte ham: »Det er Jesus fra Nazaret, som kommer forbi.« Da råbte han: »Jesus, Davids søn, forbarm dig over mig!« De, som gik foran, truede ad ham for at få ham til at tie stille; men han råbte bare endnu højere: "Davids søn, forbarm dig over mig!" Og Jesus stod stille og befalede, at manden skulle føres hen til ham. Da han var kommet derhen, spurgte Jesus ham: »Hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig?« Han svarede: »Herre, at jeg må kunne se.« Og Jesus sagde til ham: »Bliv seende, din tro har frelst dig.« Straks kunne han se, og han fulgte ham og priste Gud. Og hele folket så det og lovpriste Gud. Lukasevangeliet 18,31-43

”Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt”. Sådan skriver apostlen Paulus til menigheden i Korinth. I forståelsen af det udsagn er det vigtigt at huske på, at spejle på det tidspunkt langt fra havde den samme kvalitet som de spejle, vi bruger i dag. Håndspejle og andre spejle afspejlede ikke skarpt og tydeligt. Vores spejle overlader intet uskarpt eller sløret. Ja, man kan roligt sige, at vi står foran spejlet ansigt til ansigt. I spejlene i antikken kunne man kun ane det genspejlede, omtrent som at se gennem et slør. Der var meget som slet ikke var klart og tydeligt.

Denne søndags tema handler om at se - gennemskue - og have klarsyn. Det er underligt, hvordan disciplene ikke kunne se - eller indse - hvem Jesus var. Han, som havde set så mange tegn, og de, som stadigvæk ikke kunne se eller indse. Det er ubegribeligt, at de ikke ser og indser. Og det er endnu mere ubegribeligt, at en blind tigger ved Jeriko ser og gennemskuer, hvad ingen andre kunne se.

Der findes mange måder at bruge vores øjne på. Når vi ser, ja så ser vi det, som er i vores synsfelt. Men der kan siges mere om det. For jeg tror, at vi ofte ser det, vi gerne vil se, og det vi kender til. Det, som vi har lyst til at se. Det, som vi ikke har lyst til at se, det har

vi det med at se uden om eller at overse. At vi ser det, som vi i forvejen ved. Eller vi ser det, som vi håber på. Ser det, som vi ønsker at se.

Jeg er ret sikker på, at vi forældre ser vores børn på en ganske særlig måde. Vi ser dem i det bedste lys. Vi ser alt det gode de kan og gør. Bliver resultaterne ikke så gode i deres bestræbelser, så skynder vi os at se på deres intentioner; eller vi finder noget andet godt, som vi fastholder i blikket. Vi er med rette villige til se uden om rigtig, rigtig meget for at se vores børn, som vi ønsker at se dem. Opfindsomheden er stor, når det handler om at få øje på alt det gode hos børn og dem vi holder af.

Helt omvendt er det med de mennesker, vi ikke holder af. Har vi et horn i siden på nogle mennesker, ser vi med røntgenblikket på dem, for at scanne for fejl vi venter at se i deres optræden og udstråling. Og når vi så finder den fejl, som vi forventede, siger vi sikkert ”Ja, jeg tænkte det nok”. Når vi ser, ser vi ofte det vi forventer at se; vi ser, for at blive bekræftet i det, som vi i forvejen vidste og mente. Det vi havde forstået og som er vores faste holdninger.

Kristendommens fortælling handler om at se. Det vil også sige at se, hvad vi måske ikke i første omgang så. Se det, som ingen kunne have sagt sig selv. Slagordsagtigt kunne man sige, at vi i dåben får badet vores øjne - og med vaskede øjne ser det, der før var usynligt.

Vi har lige sunget salmen om det at se, *Øjne I var lykkelige*. Det er en salme, der handler om Jesu disciple og om alle dem, som engang så Guds salvede på jord. Vi er langt fra Det Nye Testaments begivenheder, vi er

ikke øjenvidner, men dog lige så tæt på Gud. Mon ikke også at vore øjne er lykkelige, fordi også de ser det, som hører Gud til? For overalt i verden hvor der holdes gudstjeneste og ordet lyder og der døbes og brødet brydes. Der har Gud lovet sit nærvær med sin ånd.

I salmen hedder det: ”Blindfødt var det ømme hjerte, ser dog nu hans Guddoms-glans.” Katteddyr fødes ind i verden blinde, men langsomt får de blik for verden. Også vores hjerte er blindfødt, men engang skal det se - se ansigt til ansigt.

Men på den dag, hvor alle børn synger: ”Kan du gætte hvem jeg er?”, da holder evangelieteksten os fast på at overveje: Hvordan er det vi ser, når vi ser? Hvorfor kunne Jesu disciple ikke forstå eller se det, som bliver vist så grundigt med tegn? Og ovenikøbet direkte fortalt? De som havde oplevet og set så meget ved at følge Jesus - og dog kunne de ikke sætte sig ind i - og se for sig - den profeti som Jesus fortæller dem. Og hvorfor kunne en blind tigger se og gennemskue det hele?

”Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt”. Allerede nu ser vi alt Guds, som findes og ses i verden. For også vore øjne er på den måde lykkelige. Og vi lever os ind i, at vi engang skal se ansigt til ansigt.

Nu ”går vi op til Jerusalem”, siger Jesus til sine disciple. Der skulle disciplene se tegn på den stedfortrædende, frelsende Gud som var deres. Der skulle de se og opleve den kærlighed, der tror alt, håber alt og udholder alt. Det er den kærlighed, vi må rette vores øjne imod, for at se den leve os ind i den, så den kan være vores og vi alle kan

blive ét i den. Den er løftet til os og håbet i os og derfor lov og tak og evig være dig...

Kirkebøn:

Evige Gud, giv os din Helligånd, så vi kan se. Uden den ser vi intet; ser ikke alt dit i verden. Lær os at se, se alt dit i verden; se at du lever og er midt iblandt os med din kærlighed. Ikke kun vores kærlighed, der sætter grænser men din kærlighed, der tror alt håber alt og udholder alt og aldrig hører op. Lær os at bringe det gode du giver os videre ud i verden.

Lær os i munterhed og glæde at dele dit budskab med alle omkring os.

Vi beder dig for vores folk, - for vor dronning og hele det kongelige hus, og for dem som vi har givet magt. Lær dem og os alle at leve vort liv i trofasthed og i kærlighed til alt det, som vi er betroet.

At vi altid lever i og med din velsignelse nu og i al evighed.

Amen

Jakob Ulrik Hansen

Sankt Olai Kirke, Helsingør

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 192: Hil dig, frelser og forsoner

Nr. 172: Se, vi går op til Jerusalem

Nr. 164: Øjne, I var lykkelige

Nr. 173: Æt vidste han om vejen frem

Nr. 908: Hvor dagen dog er lille

(Kirkesangbogen)

Nr. 675: Gud, vi er i gode hænder

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
- hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk